

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 31 mars 2014
Nr.ref.:RK590/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI32/14

Parashtrues

Arben Krasniqi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Vendimit të gjyqtarit të procedurës
paraprake të Gjykatës Themelore në Prishtinë, PKRNR 47/13,
PPS Nr. 107/2012, të 20 janarit 2014**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues është z. Arben Krasniqi (në tekstin e mëtejme: parashtruesi), me vendbanim në Prishtinë, i përfaqësuar nga Dr. Donat Ebert, avokat i regjistruar në Odën e Avokatëve të Gjermanisë dhe të Hungarisë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi e konteston Vendimin e gjyqtarit të procedurës paraprake të Gjykatës Themelore në Prishtinë, PKRNR 47/13, PPS Nr. 107/2012, të 20 janarit 2014, i cili i ishte dorëzuar parashtruesit në një datë të pacaktuar.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Vendimit të gjyqtarit të procedurës paraprake të Gjykatës Themelore në Prishtinë, PKRNR 47/13, PPS Nr. 107/2012, të 20 janarit 2014. Në vendimin e tij, gjyqtari i procedurës paraprake i Gjykatës Themelore në Prishtinë, e refuzoi kërkesën e parashtruesit për qasje të plotë në shkresat e lëndës.
4. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) të vendosë masën e përkohshme, përkatësisht ta detyrojë gjyqtarin e procedurës paraprake ta urdhërojë prokurorinë që t'i lejojë parashtruesit qasje të plotë në pjesët e shkresave të lëndës, që pretendohet të jenë baza për të urdhëruar paraburgimin e parashtruesit të kërkesës.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenet 27 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullat 54, 55 dhe 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 19 shkurt 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese.
7. Më 25 shkurt 2014, Kryetari me Vendimin Nr. GJR. KI32/14, caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI32/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
8. Më 25 shkurt 2014, Gjykata e informoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi dokumentet shtesë si në vijim: 1. Vendimin për paraburgim; 2. Vendimin/Vendimet për masa mbrojtëse, të cilat janë të përmendura në shkresat e lëndës; dhe 3. Kërkesën për qasje në shkresat e lëndës, të dorëzuar në Zyrën e Prokurorisë Speciale të Kosovës.
9. Të njëjtën ditë, Gjykata gjithashtu e njoftoi gjyqtarin e procedurës paraprake të Gjykatës Themelore në Prishtinë dhe Zyrën e Prokurorisë Speciale të Kosovës për kërkesën.
10. Më 6 mars 2014, parashtruesi i kërkesës dorëzoi dokumente shtesë në Gjykatë.

11. Më 12 mars 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë ta deklarojë kërkesën të papranueshme dhe ta refuzojë kërkesën për masë të përkohshme.

Përmbledhja e fakteve

12. Në pajtim me vendimin për fillimin e hetimeve të 6 marsit 2013, parashtruesi hetohet për veprat penale si në vijim: pjesëmarrja ose organizimi i grupit kriminal të organizuar në shkelje të nenit 283, paragrafi 2, të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: KPK), në lidhje me veprën penale të zhvatjes, në shkelje të nenit 340, paragrafi 2, të KPK-së, vepra të dënueshme me gjobë deri në pesëqind mijë (500,000) euro dhe me burgim me së paku dhjetë (10) vjet.
13. Pas një bastisjeje të kryer më 28 tetor 2013, në vendbanimin e parashtruesit në Prishtinë, parashtruesi i kërkesës hetohet edhe për pronësi, kontroll dhe posedim të armëve, në kundërshtim me nenin 374, paragrafi 1, të KPK-së, vepër e dënueshme me një gjobë deri në (7.500) euro dhe me burgim deri në pesë (5) vjet.
14. Parashtruesi është në paraburgim që nga 28 tetori 2013.
15. Më 20 nëntor 2013, parashtruesi kishte parashtruar një kërkesë në Zyrën e Prokurorisë Speciale të Republikës së Kosovës, për qasje në shkresa të lëndës.
16. Më 28 nëntor 2013, Zyra e Prokurorisë Speciale, në vendimin e saj, vendosi si në vijim:
 - “1. Avokati mbrojtës i të pandehurit Arben Krasniqi do të ketë qasje në shkresat e rastit deri në masën që lejohet nga neni 213, paragrafi 3.
 2. Avokati mbrojtës i të pandehurit Arben Krasniqi nuk do të ketë qasje në materiale të tjera të shkresave të rastit.
 3. Avokati mbrojtës do të njoftohet dhe do të ftohet të marrë pjesë në të gjitha veprimet hetimore për të cilat prokurori i shtetit është i obliguar të japë një njoftim apo ftesë të tillë”.
17. Përkitazi me një pjesë të vendimit për moslejimin e qasjes në materiale të tjera në shkresat e lëndës, Zyra e Prokurorisë Speciale arsyetoi si në vijim:

[...]

“Derisa në bazë të nenit 213, par. 2 KPPK [Kodi i Procedurës Penale të Kosovës], ekziston obligimi pozitiv i prokurorit që t'i mundësojë të pandehurit apo avokatit të tij mbrojtës qasje në shkresat e lëndës (qasje e përgjithshme), ai obligim u nënshtrohet përjashtimeve që përcaktohen me nenin 213. Në bazë të këtyre përjashtimeve dhe dispozitave në lidhje me masat mbrojtëse për dëshmitarë, kjo «qasje e përgjithshme» në shkresat e rastit refuzohet”.

[...]

“Ky është hetim i vazhdueshëm ndaj një grupi kriminal të organizuar, potencialisht të madh. Lejimi i qasjes së përgjithshme për avokatin mbrojtës në shkresat e rastit ka mundësi që seriozisht të rrezikojë qëllimin e hetimit, përkatësisht të zbulojë të gjitha aktivitetet e paligjshme të grupit të organizuar kriminal dhe pjesëtarëve të tij. Përveç këtyre, ekziston një numër dëshmitarësh për të cilët është dhënë masa mbrojtëse nga Gjykata dhe, në këtë rast, qasja në shkresat e rastit do të mund të çonte në zbulimin e dëshmitarëve aktualë dhe të ardhshëm, të cilët nuk kanë gëzuar apo nuk gëzojnë të njëjtat masa. Duke marrë parasysh mënyrën e veprimit të grupeve të organizuara kriminale – që është përdorimi i kërcënimeve serioze dhe dhunës për qëllime të përfitimit material – nuk është e paarsyeshme të pritet që nëse pjesëtarët e grupit të organizuar kriminal zbulojnë identitetin e dëshmitarëve (aktualë apo të mundshëm) do të ndërmerrenin hapa – duke përfshirë këtu edhe përdorimin e dhunës – që t’i pengonin në bashkëpunimin e tyre në hetimin penal, si dhe procedurat e mëtutjeshme gjyqësore”.

[...]

“Përveç bazimit të përjashtimit të përcaktuara me nenin 213, paragrafi 6, prokurori i poshtënjshkruar bazohet tek neni 222, par.2 i KPPK-së, i cili shprehimisht përcakton që, në rastet kur dispozitat e tjera të KPPK-së janë në konflikt me masat mbrojtëse që i jepen një dëshmitari, dispozitat e tjera të KPPK-së nuk vlejnë”.

18. Më 21 nëntor 2013, Zyra e Prokurorisë Speciale mori vendim për zgjerimin e hetimeve.
19. Më 7 janar 2014, parashtruesi parashtrroi kërkesë në Gjykatën Themelore në Prishtinë, duke kërkuar nga gjyqtari i procedurës paraprake që të obligojë Prokurorin e Shtetit:
 1. *“T’i lejojë mbrojtjes qasje të plotë në dosjen e plotë të shkresave të lëndës në posedim të Prokurorisë, në lidhje me hetimin ndaj Arben Krasniqit,*
 2. *Në rast se ka arsyetim të thellë për t’i mohuar qasjen e plotë në shkresat e lëndës, të ofrojë të gjitha dokumentet që nuk përmbajnë informata të privilegjuara,*
 3. *Përndryshe, t’i ofrojë mbrojtjes versionin e redaktuar të dosjes së plotë të shkresave të lëndës ose të pjesëve të saj që nuk janë të privilegjuara”.*
20. Parashtruesi përmbylli kërkesën e tij, dorëzuar gjyqtarit të procedurës paraprake, duke argumentuar:

“Këtu është me rëndësi të shihet që objektet e krimeve të pohuara dhe dëshmitarët e pohuar duken të jenë identikë. Kjo e bën të lehtë për Prokurorinë të theksojë që kur identiteti i tyre të zbulohet, ekziston rrezik i lartë i prekjes së dëshmitarëve, duke kërcënuar dëshmitarët në njërin anë, derisa në anën tjetër ka dyshim të thellë ndaj të pandehurve, pa i dhënë

mbrojtjes mundësinë më të vogël që ta kontestojë këtë, si dhe të vlerësojë vlefshmërinë e këtyre pretendimeve.

[...]

Për ta përmbledhur, mund të thuhet që refuzimi për të ofruar qasje në shkresat e rastit nuk është në përputhje as me KEDNJ-në, as me KPP-në e Republikës së Kosovës dhe kjo duhet korrigjuar me anë të një urdhri të gjyqtarit të procedurës paraprake”.

21. Më 20 janar 2014, gjyqtari i procedurës paraprake të Gjykatës Themelore në Prishtinë, me vendimet PKRNR 47/13, PPS Nr. 107/2012, hodhi poshtë kërkesën e parashtruesit të kërkesës për qasje në shkresa të lëndës.
22. Në vendimin e lartpërmendur, gjyqtari i procedurës paraprake konstatoi si në vijim:

[...]

“Gjyqtarja e procedurës paraprake konsideron që të drejtat e të pandehurve nuk janë shkelur për shkak të mohimit të qasjes në deklaratat e dëshmitarëve dhe vendimin për fillimin e hetimeve, sepse këto të drejta janë objekt i masave mbrojtëse. Kjo përcaktohet shprehimisht me paragrafin 8 të nenit 213 të KPPK-së. Për më tepër, neni 222, paragrafi 2 i KPPK-së përcakton që dispozitat e tjera të KPPK-së nuk zbatohen kur janë në konflikt me masat mbrojtëse. Gjykata përfundon që lejimi i qasjes së tillë do të ishte në konflikt me masat mbrojtëse të urdhëruara nga kjo Gjykatë”.

23. Gjyqtari i procedurës paraprake konkludoi se: *“Në baraspeshimin mes të drejtës së të pandehurve dhe avokatëve mbrojtës për të pasur qasje në disa prej shkresave të lëndës dhe rrezikut potencial të jetës apo shëndetit të njerëzve nën masën mbrojtëse, Gjykata konsideron që e fundit duhet të ketë peshë më të madhe. Gjykata është e obliguar me parimin e pafajësisë, por në këtë fazë, duhet marrë parasysh faktin që të gjithë dëshmitarët kanë ngurruar të dëshmojnë, deri kur janë miratuar masat mbrojtëse për ta”.*
24. Vendimi i lartpërmendur i gjyqtarit të procedurës paraprake përmban udhëzimin juridik vijues: *“Ky aktvendim është përfundimtar, si dhe nuk lejohet ankesa kundër tij (neni 213, paragrafi 6 i KPPK-së)”.*
25. Duke u bazuar në shkresat e lëndës, në këtë fazë, ende nuk është ngritur një aktakuzë.

Pretendimet e parashtruesit

26. Parashtruesi pretendon se vendimi i gjyqtarit të procedurës paraprake i 20 janarit 2014, e ka shkelur parimin e barazisë së armëve që, sipas parashtruesit të kërkesës, garantohet me nenin 5 [E Drejta për Liri dhe Siguri] dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ).

27. Parashtruesi pretendon se: “[...] prokuroria është e obliguar të ofrojë qasje të plotë në të gjitha shkresat e rastit, për aq sa ato merren si baza për vendosjen e paraburgimit. Përndryshe, as i pandehuri e as mbrojtësi i tij nuk mund të vështronjë nëse paraburgimi është i ligjshëm apo jo”.

28. Parashtruesi pretendon se:

“Kodi i Procedurës Penale i Republikës së Kosovës i lë hapësirë prokurorisë të redakttojë dosjen, si dhe, për shembull, t’i fshehë e t’i bëjë identitetet e viktimave të panjohura.

Argumentimi i gjyqtarit të procedurës paraprahe që vetë rrethanat e dëshmive të dëshmitarëve do t’i bënin identitetet e tyre të njohura nuk janë bindëse. Është në natyrën e tij që përshkrimi i një vepre apo krimi të pohuar është aq specifik që ta bëjë autorin e dëshmisë të identifikueshëm. Kjo praktikisht gjithmonë ndodh, përveç nëse dëshmia nuk ka lidhshmëri me rrethanat reale faktike.

Pa informata mbi dëshmitë e dëshmitarëve, është e pamundur të verifikohet vërtetësia dhe besueshmëria e deklaratave të tyre”.

29. Parashtruesi përfundon duke kërkuar nga Gjykata:

“- Ta obligojë gjyqtarin e procedurës paraprahe që t’i urdhërojë Prokurorisë që t’i lejojë të poshtënjshkruarit qasje të plotë në shkresat e lëndës që, në thelb, përbëjnë bazat për caktimin e paraburgimit.

- Të vendosë masë të përkohshme, duke obliguar Gjykatën që të bëjë një gjë të tillë sa më shpejt që është e mundur”.

Dispozitat relevante të Kodit të Procedurës Penale të Republikës së Kosovës Nr. 04/ L-123

1. Neni 213 [Qasja e të dyshuarit dhe të pandehurit në shkresat e lëndës]

“1. Gjatë hapave fillestarë të policisë, i dyshuari duhet të ketë qasje në dëshmitë që janë duke u mbledhur me kërkesë të tij, përveç rasteve ku paragrafi 6. ose 7. i këtij neni mund të aplikohet mutatis mutandis.

2. Me fillimin e hetimit, prokurori i shtetit është i detyruar që t’i sigurojë cilitdo të pandehur apo mbrojtësve të tyre qasje në shkresat e lëndës, përveç përjashtimeve të parapara me këtë nen.

3. Në asnjë fazë të hetimit mbrojtjes nuk mund t’i mohohet shikimi i shkresave lidhur me procesin e marrjes në pyetje të të pandehurit, shikimi i materialit të marrë nga i pandehuri apo materialit që i përket atij, shikimi i materialit lidhur me veprimet hetimore në të cilat është lejuar ose është dashur të lejohet pjesëmarrja e mbrojtësit ose shikimi i ekspertizave.

4. Pas përfundimit të hetimit, mbrojtja ka të drejtë të shikojë, të kopjojë ose t’i fotografojë të gjitha shkresat dhe provat materiale me të cilat disponon gjykata.

5. Pas ngritjes së aktakuzës, të pandehurit ose të pandehurve të cekur në aktakuzë mund t’u sigurohet kopja ose kopjet e shkresave të lëndëve.

6. Përveç të drejtave që i gëzon mbrojtja nga paragrafët 2., 3. dhe 4. të këtij neni, mbrojtjes i lejohet nga prokurori i shtetit që të shikojë, të kopjojë ose të fotografojë shkresa, libra, dokumente, fotografi dhe objekte të tjera

materiale në posedim, ruajtje ose kontroll të prokurorit të shtetit, materiale të cilat shërbejnë për përgatitjen e mbrojtjes ose të cilat kanë për qëllim që të shfrytëzohen nga prokurori i shtetit si prova gjatë shqyrtimit gjyqësor, ose që janë marrë nga i pandehuri apo kanë qenë pronë e tij, varësisht nga rasti. Prokurori i shtetit mund t'i refuzojë mbrojtjes shikimin, kopjimin ose fotografimin e shkresave të caktuara, të librave, dokumenteve, fotografive dhe objekteve të tjera materiale në posedim, ruajtje ose nën kontroll të tij, nëse ka gjasa reale se shikimi, kopjimi ose fotografimi mund të rrezikojë qëllimin e hetimit, jetën ose shëndetin e njerëzve. Në rast të tillë, mbrojtja mund të kërkojë nga gjyqtari i procedurës paraprake, gjyqtari i vetëm gjykues ose kryetari i trupit gjykues që të lejojë shikimin, kopjimin ose fotokopjimin. Vendimi i gjyqtarit është përfundimtar.

7. Informacionet mund të redaktohet ose të shënjohe nga prokurori i shtetit me vije të trashë të zezë për të fshehur të dhëna të caktuara në kopjet e shkresave të cilat përmbajnë të dhëna të ndjeshme. I pandehuri mund të kundërshtojë redaktimin të gjyqtari i procedurës paraprake, gjyqtari i vetëm gjykues ose kryetari i trupit gjykues brenda tre (3) ditëve nga pranimi i kopjes së redaktuar. Prokurorit të shtetit i jepet mundësia që të shpjegojë bazën ligjore të redaktimit pa zbuluar informacionin e ndjeshëm. Gjyqtari shqyrton informacionin e ndjeshëm dhe merr vendim brenda tre (3) ditëve nëse redaktimi është ligjërisht i arsyetuar.

8. Dispozitat e këtij neni varen nga masat për mbrojtjen e të dëmtuarve, dëshmitarëve dhe privatësisë së tyre si dhe për mbrojtjen e informacioneve konfidenciale, siç parashihet me ligj”.

2. Neni 222. 1 dhe 2 [Urdhri për Masa Mbrojtëse]

“1. Gjyqtari kompetent mund të jep urdhër për masa të tilla mbrojtëse kur e sheh të

nevojshme, duke përfshirë por pa u kufizuar në:

1.1. lënien bosh ose shlyerjen e emrave, adresave, vendit të punës, profesionit ose ndonjë të dhëne apo informate tjetër që mund të përdoret për të identifikuar të dëmtuarin, dëshmitarin bashkëpunues ose dëshmitarin;

1.2. moszbulimin e ndonjë shkrese që identifikon të dëmtuarin, dëshmitarin bashkëpunues ose dëshmitarin;

1.3. përpjekjen për të fshehur veçoritë ose përshkrimin fizik të të dëmtuarit, dëshmitarit bashkëpunues apo dëshmitarit që jep dëshminë, duke përfshirë dhënien e dëshmisë prapa një mburoje jo të tejdukshme apo përmes pajisjeve për ndryshimin e fotografisë ose të zërit, ose marrjen në pyetje të njëkohshme nga një vend tjetër që komunikon me gjykatoren me anën e qarkut të mbyllur televiziv, ose videoregjistrimin para seancës dëgjimore në praninë e mbrojtësit;

1.4. caktimin e pseudonimit;

1.5. seancën e mbyllur për publikun;

1.6. urdhrat ndaj mbrojtësit për të mos zbuluar identitetin e të dëmtuarit, dëshmitarit bashkëpunues apo dëshmitarit, ose për të mos zbuluar ndonjë material apo informacion që mund të shpie në zbulimin e identitetit;

1.7. largimin e përkohshëm të të pandehurit nga gjykatorja nëse dëshmitari

bashkëpunues ose dëshmitari refuzon të dëshmojë në prani të të pandehurit apo nëse rrethanat ia bëjnë të ditur gjykatës se dëshmitari nuk do ta flasë të vërtetën në prani të të pandehurit; ose

1.8. cilido kombinim i metodave të përmendura më lart për të parandaluar zbulimin e identitetit të të dëmtuarit, dëshmitarit bashkëpunues ose dëshmitarit.

2. Dispozitat tjera të këtij Kodi nuk vlejnë atëherë kur janë në kundërshtim me masat mbrojtëse nga paragrafi 1. i këtij neni".

Pranueshmëria e kërkesës

30. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
31. Në këtë drejtim, neni 113, paragrafi 7, i Kushtetutës parasheh:
- “Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
32. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parasheh se *“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.*
33. Në rastin konkret, Gjykata vëren se vendimi i gjyqtarit të procedurës paraprake që të hedhë poshtë kërkesën e parashtruesit për qasje të plotë në shkresat e lëndës është përfundimtar dhe, në bazë të dispozitave të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës, nuk lejohet ankesë kundër tij. Gjykata gjithashtu vëren se vendimi i kontestuar është nxjerrë më 20 janar 2014 dhe parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesën e tij në Gjykatë më 19 shkurt 2014.
34. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 të Rregullores së punës, i cili parasheh se:
- (1) *“Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: (c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.”*
- (2) *“Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
- a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie”.*
35. Në kërkesën e tij, parashtruesi pretendon se gjyqtari i procedurës paraprake dhe prokuroria kanë shkelur obligimet e tyre që dalin nga neni 5 [E Drejta për Liri dhe Siguri] dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të KEDNJ-së. Në këtë drejtim, parashtruesi pretendon shkelje të parimit të barazisë së armëve, sepse atij nuk i është dhënë qasje e plotë në shkresat e lëndës së prokurorisë.

36. Gjykata vëren se prokuroria dhe gjyqtari i procedurës paraprake në lidhje me procedurat për qasje në dosjen e lëndës, i kanë arsyetuar vendimet e tyre duke iu referuar dispozitave të ligjit në fuqi. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se ajo që parashtruesi ngre është një çështje e ligjshmërisë, e jo e kushtetutshmërisë.
37. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese që të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë (kushtetutshmërinë).
38. Gjykata Kushtetuese nuk mund ta zëvendësojë rolin e gjykatave të rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse si të së drejtës procedurale, ashtu edhe të asaj materiale (shih, *mutatis mutandis*, García Ruiz kundër Spanjës, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin KI70/11 të parashtruesve Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
39. Për më tepër, Gjykata vëren se arsyetimi i dhënë në vendimin e gjyqtarit të procedurës paraprake për ta hedhur poshtë kërkesën e parashtruesit për qasje në të gjithat shkresat e lëndës, është i qartë dhe pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata kishte gjetur gjithashtu se procedurat te gjyqtari i procedurës paraprake nuk ishin të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituaniës, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
40. Lidhur me këtë, Gjykata dëshiron t'i referohet kuptimit të akuzës penale, të zhvilluar nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, sipas të cilit "*është njoftimi zyrtar që i jepet një individ nga autoriteti kompetent me një pretendim se ai ka kryer një veprë penale ose ndonjë veprim tjetër i cili bart implikimin e një pretendimi të tillë dhe i cili gjithashtu ndikon në thelb në situatën e të dyshuarit.*" (Shih Corgliano kundër Italisë, App. nr 8309/78, GJEDNJ, Aktgjykimi i 10 dhjetorit 1982, par. 34).
41. Gjykata vëren se procedura hetimore është në zhvillim e sipër dhe aktakuza nuk është gëritur ende.
42. Në këtë kontekst, Gjykata nuk mund të pajtohet me argumentin e parashtruesit në lidhje me nenin 6 dhe për këtë arsye Gjykata konsideron se bazuar në rrethanat e kërkesës dhe fazën e procedurës, neni 6 i KEDNJ-së nuk është i aplikueshëm siç pretendohet nga parashtruesi i kërkesës.
43. Për më tepër, bazuar në shkresat e lëndës, duket se parashtruesi nuk kishte parashtruar kërkesë te gjyqtari i procedurës paraprake për të përcaktuar ligjshmërinë e paraburgimit, dhe as nuk kërkon në mënyrë specifike nga Gjykata Kushtetuese të kontestojë paraburgimin. Prandaj, neni 5 i KEDNJ-së nuk është i zbatueshëm sa i përket çështjes së paraburgimit, e cila nuk ishte kontestuar nga parashtruesi i kërkesës.

44. Kështu, Gjykata konsideron se procedurat, me të cilat kërkohet qasje në dosjen e prokurorisë, të kontestuar nga parashtruesi, nuk janë në fushën e nenit 5, e as të nenit 6 të KEDNJ-së dhe për këtë arsye kërkesa është e pabazuar.
45. Bazuar në arsyetimin e lartcekur dhe duke iu referuar fazës së tanishme të procedurës, ku procedura e hetimit është ende në zhvillim e sipër dhe aktakuza ende nuk është paraqitur, Gjykata konsideron se kërkesa e parashtruesit nuk është arsyetuar *prima facie*.
46. Kështu, Gjykata përfundon se kërkesa është e papranueshme.

Kërkesa për masë të përkohshme

47. Parashtruesi gjithashtu kërkon nga Gjykata të shqiptojë një masë të përkohshme, përkatësisht ta detyrojë gjyqtarin e procedurës paraprake që ta urdhërojë prokurorinë për t'i dhënë parashtruesit qasje të plotë në pjesët e shkresave të lëndës.
48. Në këtë drejtim, parashtruesi konstaton se: *“Kjo është e domosdoshme dhe e përshtatshme, sepse refuzimi i tillë i qasjes– siç është aktualisht – mbrojtja nuk është në gjendje të vështrojë nëse kushtet për urdhërimin e paraburgimit janë përmbushur, si dhe nëse paraburgimi i tillë është i ligjshëm”*.
49. Në mënyrë që Gjykata të lejojë një masë të përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) të Rregullores së punës, ajo duhet të përcaktojë se:

“(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;
(b) pala që kërkon masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të pariparueshme nëse nuk lejohet masa e përkohshme; dhe
(...)

Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do ta rekomandojë refuzimin e kërkesës”.
50. Siç u konstatua më lart, kërkesa është e papranueshme dhe, për këtë arsye, nuk ka rast *prima facie* për shqiptimin e masës së përkohshme. Për këto arsye, kërkesa për masë të përkohshme është qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Në pajtim me nenin 27 të Ligjit dhe rregullin 36 (2) a) dhe 55 (4) të Rregullores së punës, më 12 mars 2014, njëzëri:

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për Masë të Përkohshme;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani